

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XCIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XCH. EX NOVO TEST. 711

& remissione, quia & reliqui hostes Christi & suorum po-
nentur scabellum pedum, 1. Cor. 15. Psalm. 110,

V S V S.

Magnificamus igitur Christum sese offerentem pro
nobis victimam pro peccato, utpote qui agnus Dei est,
tollens peccata nostra Job. 1. Hoc fecit D. Apostolus Pau-
lus, Christus dilexit me, & se dedit pro me, Gal. 2. vers. 20.
Tunc expectatio iudicii condemnatorii ablata erit à no-
bis, restante ipso Christo Job. 3. Qui credit non iudicatur.
Marc. 16. Qui crediderit & baptizabitur saluus erit. Joh.
5. Amen dico vobis, qui sermonem meum seruat, & credit
in eum qui misit me, non venit iudicium, sed transiit à
morte, ad vitam.

Locvs II. De iudicio hoc tantum breuiter notandum,
Non finiri omnem hominis actionem in morte [sicut ac-
cidit brutis] sed restare iudicium post mortem. Et id qui-
dem anima hominis impii statim sentit post mortem, iux-
ta id Syt. 11. v. 29. quando moritur homo experitur quo-
modo vixerit. Exemplo diues esto Luc. 16. de quo
statim post sepulturam legitur, quod fuerit in inferno At
gravior est illa horribilis expectatio Heb. 10. v. 27. iudi-
cii venturii in die nouissimo; vbi implebitur illud Rom. 2.
v. 8 semper itaque in auribus nostris sonet vox illa, surgite
mortui, venite ad iudiciũ. De quo monet Salomon, Eccl.
12. in fine. Et Paulus 2. Cor. 5. v. 10. Rom. 2. v. 16.

F I N I S.

THEMA XCIII.

Heb. 10. v. 39.

Nos autem non iustitiamus qui subducamus nos ad per-
sionem, sed ad fidem pertinemus in acquisitionem ani-
mæ.

Yy 4 DISPO-

DISPOSITIO.

Ex parabolis Matt. 13. discimus nunquam fore Ecclesiam absque putridis membris. quemadmodum nec ager sit, qui careat zizaniis. Id nouisse oportet omnes Christianos, ne fement in agris iniquitatis, sed potius filii Dei sese addicant, ut instar tritici tempore messis in horrea possint inuchi patris cœlestis.

Id ipsum nos claris verbis edocere vult Epistola ad Hebræos in prælecto Themate.

Nos primum quis germanus sensus sit horum verborum occasione funeris huius indicaturi sumus, deinde locos subnecturi.

Explicatio Textus.

Hebræi contumacissimi Euangelii hostes erant, studiosi iustitiæ externæ miscebant cœlum terræ. Inprimis autem Paulo infensi erant, quod legentium Apostolum appellaret.

Apostolus vero fratres suos iuxta carnem amabat ardentissime, nolebat illos perire, sed instruebat potius per præsentem Epistolam, quod nondum omnem de ipsis cōsuetuandis spem abiecerit, sed reliquias saluas fore, sicut Rom. 9. 10. 11. videre est.

At cum sciret Judæos magnificere Prophetarum scripta, adduxit etiam ex Habac. cap. 3. dictum consolatione plenissimum: **IVSTVS FIDE SVA VIVET: AT QVI SE SVB DVXERIT, EVM NON PROBAT ANIMVS MEVS.** Vult peritandum in fide, & afflictiones superandas esse spe & expectatione aduentus Domini.

Exiitum denunciat illis, qui deficiant à fide.

E contra animæ salutem his, qui cōstanter permansuri ad aduentum Domini, in patientia expectaturi sint adiutorem & liberatorem DEVM, qui mox aduenturus sit.

Vt autem illi, quibus Paulus scribit, norint, ad quam classem referendi sint, consolationem ipsis suggerit efficacit-

roffimam.
dicamus no
ne contrib
Dii gratia
ros mecum
rum, qui ex
struunt, sed
gloriam anim
lans, lalece
que finem h
Petr. 1. 7. 9.

Discimus
nationem
deficiens a fi
quom.

Aletem
nempe salute

Heplum n

strant elassif

1. Tim. 4.

temporibus
suscit a fid

esse classe

per viam lat

Matt. 2 5.

Mar. vi
credi dy con

Quid disti
bus Adz. mi

Quid Pec
Quid latu
fles.

1. Nota

facissimam. scribens: *At non nos ex iis sumus qui nos subducamus ad exitium. Quare dicit: estote bono animo vos mei contribules. charissimi Judæi, auditores optimi. Nos Dæi gratia perstamus adhuc in fide, & in illa vivimus, vos mecum, & ego vobiscum, non sumus, ex grege illorum, qui ex pusillanimitate desperant & sibi ipsis exitium fruunt, sed potius sumus ex reliquiis Israelis, qui credunt ad salutem animæ. Nostra fides non est temporaria nec vacillans, labescens, multo minus deficiens sed est fides talis, quæ finem suum acquirit, salutem nempe animarum, 1. Petr. 1. v. 9.*

L O C V S.

D I S C I M V S hinc esse, fuisse, ac fore semper ad consumptionem usque seculi duo genera hominum. Vnum deficiens à fide, quod condemnetur, & in exitium ruat æternam.

Alterum persistens in fide, quod finem fidei acquirat, nempe salutem animarum.

Id ipsum nobis & dicta & exempla scripturæ demonstrant clarissime.

1. Tim. 4 v. 1. Spiritus diserte dicit, quod in postremis temporibus quidam à fide descendent. Si quidam tum descendent à fide. Ergo reliqui perseverabunt. & sic duæ diversæ classes, Matt. 7. Ambulabunt per viam arctam; & per viam latam, &c.

Matt. 2 5. Sistendi à dexteris, & sistendi ad sinistram.

Marc. vi. Qui credidit, &c. saluus erit: qui vero non credidit condemnabitur.

Quid discernit Abelum à Caino, quorum uterque est filius Adæ, nisi fides & incredulitas.

Quid Petrum à Juda, nisi fides.

Quid latronem à dexteris, ab illo qui à sinistris, nisi fides.

V S V S.

1. Notanda hæc contra Papistas, qui volunt, nos du-
Yy 3 bios

bios esse debere de finali nostra perseverantia: & vocant zemeritatem si quis certus esse velit de salute æterna. Contrarium docet epistola ad Hebræos: Se & auditores credere ad salutem animarum. Hac est *ἐλπίς* fidei Nequaquam fluctuemus instar fluctuum maris, & procellarum, &c.

2. Facit hoc ad consolationem etiam pro tentatis conscientis. Quod Deus neminem à salute æterna velit excludere, nisi quis per incredulitatem se ipsum excludat.

Joann. 3. Qui crediderit in filium, habet vitam æternam.

Joan. 6. Neminem venientem ad me eiiciam foras, venientem vero fide.

Joan. 7. Oves meæ vocem meam audiunt, (non orentes, sed fide accipiunt) & ego do eis vitam æternam.

Matth. 18. Non est voluntas patris mei, ut peccat vnus ex puillis istis, qui in me credunt.

Matth. 23. Exempla: Quoties (Hierusalem) volui te congregare, quemadmodum gallina conuocat pullos suos sed noluisti, Sic Iudas etiam non fuisset exclusus si voluisset redire cum Petro.

Osæ. 13. Israel perditio tua ex te: in me autè salus tua.

Abraham typus credentium, Rom. 4.

Non igitur nobis ipsis viam ineludamus incredulitate, defectiõne, Apostasia, sed porius fidem nostram confirmemus auditu Euangelii oratione sedulâ ac ardenti & vñ sacramentorum vt fidem ad finem vsque retineamus & vitam æternam consequamur.

Qui namque ad finem vsque perseverauerit, saluus erit
Matt. 10. v. 22 & 24. v. 13. AMEN.

THEMA XCIV.

Heb. 11. v. 13. ad. 17.

Hic omnes confessi sunt se hospites atque aduenas esse in ter-

terra.
me. Et si il
pissili hab
ulorem e
re vsq; ipso
du cian aen

Narratio
re a sereclo
sue adiant
Nec sane
libeat vsum
trum robo
Stautem
probe mun
io magis h
& a sacri ser
adserre pote
Talis igit
bona fide co
ne paraphra
doctinat u
tente nobis

Hi omnes
terra &c.
Professio
pactas in
bet testimon
le peregrinos
terra promi
a sirmar, ni
possidend
sue ac mille.